Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 305 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. WARLOP**
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. WARLOP verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in de stad Khan Younis en heeft daar uw volledige leven in Gaza gewoond. U bent tot de twaalfde graad naar school geweest en heeft nooit gewerkt in Gaza. In 2017 werd er leukemie bij u vastgesteld.
Op 21 september 2023 verliet u Gaza door de algemeen slechte toestand daar. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland, waar u op 9 oktober 2023 toekwam en internationale bescherming aanvroeg. U werd daar op 27 februari 2024 erkend in de hoedanigheid van vluchteling. U beschikt over een Griekse verblijfsvergunning die geldig is tot 26 februari 2027 en een Grieks reisdocument dat geldig is tot 16 april 2029.

Gedurende uw verblijf in Griekenland ondervond u moeilijkheden betreffende tewerkstelling, huisvesting en medische behandeling. Omwille van deze redenen besloot u Griekenland op 26 of 27 november 2024 te verlaten.
U reisde via Italië en Frankrijk naar België, waar u op 27 november 2024 toekwam. U diende hier op 29 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in.
U vreest bij terugkeer naar Griekenland opnieuw in dezelfde moeilijke leefsituatie terecht te komen waar u zich voordien in bevond.
U legt ter staving van uw dossier volgende documenten neer: Uw Palestijnse Identiteitsdocumenten, uw Griekse documenten, medische attesten betreffende uw leukemie, documenten betreffende uw familie, foto's van uzelf en video's.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Daar waar u aanhaalt dat u aan leukemie leidt (CGVS, p.8; vragenlijst CGVS, punt 3.5; bijkomende vragen Mstatus Griekenland), dient opgemerkt te worden dat u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud aangaf dat alles goed met u ging (CGVS, p.1) en dat u nergens gedurende het persoonlijk onderhoud gewag heeft gemaakt van enige moeilijkheden of ongemakken.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van de procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk de EURODAC-hit (zie administratief dossier), uw verklaringen bij de DVZ (zie "bijkomende vragen M-status Griekenland") en uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (hierna CGVS, p.7), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.
In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.
De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.
In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…
Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de

zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

MOTIEVEN

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

1. U beschikt over de nodige Griekse documenten om een stabiel leven in Griekenland op te bouwen:

Uit uw dossier blijkt dat u over een ADET en een Grieks reisdocument beschikt (verklaringen DVZ, punt 24; CGVS, p.7; document 2). Bijgevolg mag u wonen en reizen in-en-uit Griekenland.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Gezien u over een ADET beschikt, beschikt u aldus ook over een AFM.

2. U heeft slechts een uitermate korte tijd in Griekenland verbleven:

U bent op 9 oktober 2023 in Griekenland toegekomen (CGVS, p.7). Ongeveer vijf maanden later – in maart 2024 – mocht u het opvangcentrum verlaten (CGVS, p.8). Op 26 of 27 november 2024 heeft u Griekenland verlaten (CGVS, p.7).

Bijgevolg dient vastgesteld te wordend dat u slechts een achttal maanden met verblijfspapieren in Griekenland heeft doorgebracht. Het gegeven dat u na een dermate korte tijd tot het besluit kwam dat het onmogelijk voor u was om zich in Griekenland te vestigen wijst op een weinig oprechte motivatie ter uwer zijde om een stabiel leven in Griekenland op te bouwen. Het spreekt immers voor zich dat u zich na een dermate korte tijd nog geen wegwijs kon maken in uw nieuw gastland.

3. Tewerkstelling in Griekenland:

U haalt aan dat u meerdere jobs in Griekenland heeft uitgevoerd, waarbij u in de bouw dingen moest afbreken en met staal werkte (CGVS, p.10). U stelt dat u gedurende uw volledige verblijf in Griekenland in totaal ongeveer één à anderhalve maand heeft gewerkt (CGVS, p.10). U geeft aan dat u enkel werk zocht door het aan andere vluchtelingen te vragen (CGVS, p.10) en dat u de dagen dat u niet werkte "gewoond rondhing" (CGVS, p.12).

Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat u weldegelijk in staat was om werk in Griekenland te vinden. Daar waar u moeilijkheden ondervond om frequent te werken en meer inkomsten te vergaren, dient opgemerkt dat de door u beschreven manier van werk zoeken geenszins aantoont dat het voor u onmogelijk was om werk te vinden in Griekenland. Er mag van een erkende vluchteling immers verwacht worden dat hij in de zoektocht naar een stabiele broodwinning meer stappen onderneemt dan zich louter bij andere vluchtelingen te

informeren naar werk. U toont bijgevolg niet aan dat u geen werk vond omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen.
4. Huisvesting in Griekenland:
U verklaart dat u ongeveer vijfenhalve maand in een opvangcentrum heeft verbleven (CGVS, 8), waar u werd voorzien van bed, bad en brood.
Nadat u erkend werd in de hoedanigheid van vluchteling, stelt u anderhalve maand in een park te hebben geslapen omdat u geen inkomsten had (CGVS, p.10, p.11). U geeft echter ondubbelzinnig aan dat u toen geen woning zocht en de Griekse autoriteiten ook nooit om hulp heeft gevraagd (CGVS, p11). U toont bijgevolg niet aan dat u geen woonplaats had omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen.
Nadien heeft u drie woonplekken gevonden en heeft u nooit meer op straat geslapen (CGVS, p.11). U toont bijgevolg aan dat u zelfredzaam genoeg was om zichzelf in Griekenland van stabiel onderdak te voorzien.
Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.
U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen.
5. Toegang tot medische zorgen in Griekenland:
U stelt dat u aan leukemie leidt (CGVS, p.8) en dat er in Griekenland geen medische behandeling voorhanden was (CGVS, p.7).
Daar waar u aanhaalt dat u in het opvangcentrum driemaal heeft opgebracht dat u aan leukemie leidt, maar dat er geen gehoor aan werd gegeven (CGVS, p.9), dient opgemerkt te worden dat u deze beweringen op geen enkele manier staaft, waardoor uw verklaringen hieromtrent als niet meer dan blote beweringen kunnen worden beschouwd. Verder geeft u aan dat u in Griekenland louter heeft gemeld dat u aan leukemie leidt en dat u daar niet om medische behandeling heeft gevraagd, zogezegd omdat het de Griekse medewerkers niet boeide (CGVS, p.9). Het spreekt echter voor zich dat u geen medische behandeling kan bekomen als u hier niet om vraagt. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat het uw verantwoordelijkheid is om zich in Griekenland voor de correcte procedures aan te melden om medische behandeling te bekomen. Het loutere gegeven dat u aan drie willekeurige Griekse ambtenaren/medewerkers van opvangcentra zou hebben laten weten dat u aan leukemie leidt (CGVS, p.9) is onvoldoende om te kunnen stellen dat u in het opvangcentrum geen toegang had tot medische zorgen of dat deze u werden geweigerd, het is immers aannemelijk dat niet iedere willekeurige Griekse ambtenaar/medewerker van opvangcentra u met deze procedures kon helpen of dat dit hun bevoegdheid was. U toont bijgevolg niet aan dat u geen medische behandeling in de Griekse opvangcentra kon bekomen omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen.
Ook eenmaal u uit het opvangcentrum was geeft u aan nooit enige stappen te hebben ondernomen om behandeling voor uw leukemie te verkrijgen (CGVS, p.10). U stelt immers dat u bezig was met geld zoeken om naar uw familie te sturen (CGVS, p.10). U geeft aan dat u denkt dat het de Griekse mensen buiten het opvangcentrum hoe dan ook niet zou hebben geboeid omdat het de medewerkers in het opvangcentrum ook niet boeide (CGVS, p.10). Wederom toont u niet aan dat u geen toegang had tot medische zorgen in Griekenland of dat deze u werden geweigerd.
Ten slotte dient opgemerkt te worden dat de laatste keer dat u enige behandeling voor uw leukemie liep in de Westbank in 2023 was en dat u toen de behandeling bijna had afgerond (CGVS, p.8). U stelt dat u ook in België geen stappen heeft ondernomen omtrent uw leukemie, maar dat u algemene testen over uw hele lichaam heeft laten nemen en dat deze goed waren (CGVS, p.8-p.9). U legt geen enkel recent medisch document neer betreffende de status van uw leukemie (document 3). U geeft aan in België geen enkele behandeling voor uw leukemie te volgen. Bijgevolg is het volkomen onduidelijk wat de huidige medische stand van zaken rond uw leukemie is, noch of u heden ten dage nog steeds als leukemiepatiënt beschouwd kan worden. U toont dan ook niet aan dat u vandaag of in de toekomst een zware, complexe of intensieve behandeling voor uw leukemie dient te volgen die in Griekenland niet voorhanden zou zijn.
Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA GR2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/ wpcontent/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https:// rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03RSABIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt de verzoeker toe de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.
De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum

gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access to-healthcare; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).
Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging
6. Kennis van de Griekse taal:
U geeft aan dat u geen basisgesprek in het Grieks zou kunnen voeren (CGVS, p.11). U stelt ondubbelzinnig dat u nooit Grieks heeft proberen leren omdat u zich daar niet wou vestigen (CGVS, p.11).
Er dient opgemerkt te worden dat het leren van de taal geen automatische verplichting is die het gastland toekomst. Er mag van een erkende vluchteling verwachten dat deze op eigen initiatief de nodige inspanningen levert om zich de taal van zijn nieuwe gastland eigen te maken. De vaststelling dat u, eenmaal dat u uw Griekse verblijfsvergunning had ontvangen en duidelijk werd dat u een leven in Griekenland kon opbouwen, geen enkele stap heeft ondernomen om zich de Griekse taal eigen te maken wijst nogmaals op een weinig oprechte motivatie ter uwer zijde om een stabiel leven in Griekenland uit te bouwen.
7. Onaangename ervaringen in Griekenland:
U haalt dat er in het gesloten centrum door de medewerkers soms op jullie werd geroepen en dat u soms door de politie werd aangehouden zodat ze jullie konden controleren (CGVS, p.12). U stelt dat u deze behandeling als vernederend ervaarde (CGVS, p.7).
Er dient opgemerkt te worden dat u noch aannemelijk maakt dat u als individu geviseerd werd door de Griekse autoriteiten, noch dat deze willekeurige identiteitscontroles uw menselijke waardigheid zouden hebben aangetast. Bijgevolg kunnen deze incidenten niet worden aangenomen als een oprechte vrees voor vervolging bij terugkeer naar Griekenland.
8. De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen:
Uw Palestijnse ID-documenten (document 1) kunnen hoogstens uw nationaliteit en identiteit ondersteunen, dewelke hier niet onmiddellijk betwist worden. Uw Griekse documenten (document 2) bevestigen louter dat u over een beschermingsstatus in Griekenland beschikt. Uw medische documenten (document 3) kunnen hoogstens bevestigen dat u ooit aan leukemie heeft geleden, wat hier niet betwist wordt. De documenten betreffende uw familieleden (document 4) voegen niets toe aan uw asielmotieven. Een deel van de door u neergelegde foto's en video's (documenten 5, 6 en 7) kunnen hoogstens bevestigen dat u meermaals in het ziekenhuis heeft gelegen. Het overige deel van deze stukken – zijnde de foto's en video's over Griekenland en Gaza – voegen niets toe aan uw asielmotieven.
Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, incluis de redelijkheids- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht*". Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2. Op 4 augustus 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een psychologisch rapport d.d. 24 december 2025. In haar aanvullende nota verwijst zij tevens naar informatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland alsook de algemene situatie in Palestina.

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:
"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Daar waar u aanhaalt dat u aan leukemie leidt (CGVS, p.8; vragenlijst CGVS, punt 3.5; bijkomende vragen Mstatus Griekenland), dient opgemerkt te worden dat u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud aangaf dat alles goed met u ging (CGVS, p.1) en dat u nergens gedurende het persoonlijk onderhoud gewag heeft gemaakt van enige moeilijkheden of ongemakken.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van de procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen. Zij beperkt zich tot het neerleggen van een psychologisch rapport d.d. 24 december 2025, doch kan uit dit rapport geenszins worden afgeleid dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend. In het psychologisch rapport wordt gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij en een opsomming gemaakt van verschillende psychische symptomen, doch blijkt hieruit op geen enkele wijze dat verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"*§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (…) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.
Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 27 februari 2024 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 27/02/2024 tot 26/02/2027), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 17/04/2024 tot 16/04/2029) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 7-8; Griekse documenten (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 2); 'Eurodac Marked Record' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële

deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.6. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een reisdocument, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook van een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 5-20; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 8-25; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 253-257 en 277-281), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Aangezien verzoekende partij derhalve wel degelijk nog steeds in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning (verklaring DVZ, vraag 27), is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken, *in casu* niet dienstig.

Voorts verklaart verzoekende partij dat zij noch over een AFM-nummer noch over een AMKA-nummer beschikt (notities CGVS, p. 7).
In verband met het AFM-nummer bemerkt de Raad evenwel dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM-nummer wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET de gegevens van het AFM-nummer te laten bijwerken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21; "*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 29-31). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.
Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA-nummer is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten. Nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij enige poging ondernam om een AMKA-nummer te bekomen. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA-nummer aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA-nummer bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden

geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 37 e.v.; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 283, 287-288 en 290-291). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.4.7. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Inzake het door haar aangehaalde gebrek aan tewerkstelling in Griekenland wordt in de bestreden beslissing immers dienstig op het volgende gewezen: "*U haalt aan dat u meerdere jobs in Griekenland heeft uitgevoerd, waarbij u in de bouw dingen moest afbreken en met staal werkte (CGVS, p.10). U stelt dat u gedurende uw volledige verblijf in Griekenland in totaal ongeveer één à anderhalve maand heeft gewerkt (CGVS, p.10). U geeft aan dat u enkel werk zocht door het aan andere vluchtelingen te vragen (CGVS, p.10) en dat u de dagen dat u niet werkte "gewoond rondhing" (CGVS, p.12).*
Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat u weldegelijk in staat was om werk in Griekenland te vinden. Daar waar u moeilijkheden ondervond om frequent te werken en meer inkomsten te vergaren, dient opgemerkt dat de door u beschreven manier van werk zoeken geenszins aantoont dat het voor u onmogelijk was om werk te vinden in Griekenland. Er mag van een erkende vluchteling immers verwacht worden dat hij in de zoektocht naar een stabiele broodwinning meer stappen onderneemt dan zich louter bij andere vluchtelingen te informeren naar werk. U toont bijgevolg niet aan dat u geen werk vond omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen."

Wat betreft de aangehaalde moeilijkheden op vlak van huisvesting, volgt de Raad verwerende partij tevens waar deze hieromtrent op het volgende wijst: "*U verklaart dat u ongeveer vijfenhalve maand in een opvangcentrum heeft verbleven (CGVS, 8), waar u werd voorzien van bed, bad en brood.*
Nadat u erkend werd in de hoedanigheid van vluchteling, stelt u anderhalve maand in een park te hebben geslapen omdat u geen inkomsten had (CGVS, p.10, p.11). U geeft echter ondubbelzinnig aan dat u toen geen woning zocht en de Griekse autoriteiten ook nooit om hulp heeft gevraagd (CGVS, p11). U toont bijgevolg niet aan dat u geen woonplaats had omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen.
Nadien heeft u drie woonplekken gevonden en heeft u nooit meer op straat geslapen (CGVS, p.11). U toont bijgevolg aan dat u zelfredzaam genoeg was om zichzelf in Griekenland van stabiel onderdak te voorzien."

Voorts ondernam verzoekende partij niet de minste poging om de Griekse taal te leren. Zij stelt ondubbelzinnig dat zij nooit Grieks heeft proberen te leren omdat zij zich daar niet wou vestigen (notities CGVS, p. 11). Van een begunstigde van internationale bescherming mag in alle redelijkheid worden verwacht dat deze op eigen initiatief de nodige inspanningen levert om zich de taal van zijn nieuwe gastland eigen te maken. De vaststelling dat verzoekende partij, eenmaal zij haar Griekse verblijfsvergunning had ontvangen en het aldus duidelijk werd dat zij een leven in Griekenland kon opbouwen, geen enkele stap heeft ondernomen om zich de Griekse taal eigen te maken, wijst op een weinig oprechte motivatie van haar kant om een stabiel leven in Griekenland uit te bouwen.

Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat zij in Griekenland geheel verstoken was van medische zorg. In de bestreden beslissing worden in dit verband immers volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: "*U stelt dat u aan leukemie leidt (CGVS, p.8) en dat er in Griekenland geen medische behandeling voorhanden was (CGVS, p.7).*
Daar waar u aanhaalt dat u in het opvangcentrum driemaal heeft opgebracht dat u aan leukemie leidt, maar dat er geen gehoor aan werd gegeven (CGVS, p.9), dient opgemerkt te worden dat u deze beweringen op geen enkele manier staaft, waardoor uw verklaringen hieromtrent als niet meer dan blote beweringen kunnen

worden beschouwd. Verder geeft u aan dat u in Griekenland louter heeft gemeld dat u aan leukemie leidt en dat u daar niet om medische behandeling heeft gevraagd, zogezegd omdat het de Griekse medewerkers niet boeide (CGVS, p.9). Het spreekt echter voor zich dat u geen medische behandeling kan bekomen als u hier niet om vraagt. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat het uw verantwoordelijkheid is om zich in Griekenland voor de correcte procedures aan te melden om medische behandeling te bekomen. Het loutere gegeven dat u aan drie willekeurige Griekse ambtenaren/medewerkers van opvangcentra zou hebben laten weten dat u aan leukemie leidt (CGVS, p.9) is onvoldoende om te kunnen stellen dat u in het opvangcentrum geen toegang had tot medische zorgen of dat deze u werden geweigerd, het is immers aannemelijk dat niet iedere willekeurige Griekse ambtenaar/medewerker van opvangcentra u met deze procedures kon helpen of dat dit hun bevoegdheid was. U toont bijgevolg niet aan dat u geen medische behandeling in de Griekse opvangcentra kon bekomen omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen.
Ook eenmaal u uit het opvangcentrum was geeft u aan nooit enige stappen te hebben ondernomen om behandeling voor uw leukemie te verkrijgen (CGVS, p.10). U stelt immers dat u bezig was met geld zoeken om naar uw familie te sturen (CGVS, p.10). U geeft aan dat u denkt dat het de Griekse mensen buiten het opvangcentrum hoe dan ook niet zou hebben geboeid omdat het de medewerkers in het opvangcentrum ook niet boeide (CGVS, p.10). Wederom toont u niet aan dat u geen toegang had tot medische zorgen in Griekenland of dat deze u werden geweigerd."

Dient ook hier te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikte zij in Griekenland wel degelijk over een AFM-nummer en liet zij voorts na een AMKA-nummer aan te vragen. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Dit geldt des te meer nu uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 27 februari 2024, ontving zij haar Griekse verblijfsdocumenten ongeveer drie maanden later en verliet zij Griekenland reeds eind november 2024 (notities CGVS, p. 7-8). Aldus verbleef zij na het ontvangen van haar Griekse verblijfsdocumenten slechts korte tijd in Griekenland. Zij kan dan ook bezwaarlijk beweren in Griekenland ernstige pogingen te hebben ondernomen om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van een dergelijk kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij geen daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

Daarnaast maakt verzoekende partij nog gewag van een aantal onaangename ervaringen in Griekenland. Zij geeft aan dat er in het gesloten centrum door de medewerkers soms op hen werd geroepen en dat zij soms door de politie werd aangehouden zodat ze hen konden controleren (notities CGVS, p. 12). Zij ervaarde deze behandeling als vernederend (notities CGVS, p. 7). De Raad merkt echter op dat verzoekende partij noch aannemelijk maakt dat zij als individu geviseerd werd door de Griekse autoriteiten, noch dat deze willekeurige identiteitscontroles haar menselijke waardigheid zouden hebben aangetast. Deze incidenten zijn onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen worden beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling. Indien verzoekende partij meent in Griekenland onheus te worden behandeld door derden en/of de politie, kan bovendien worden verwacht dat zij zich ook desbetreffend voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

2.4.8. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In het verzoekschrift wordt gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij doch zonder dat enige concrete verduidelijking wordt gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen in hoofde van verzoekende partij. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een psychologisch rapport d.d. 24 december 2025 neer, doch kan hieruit geenszins worden opgemaakt dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van een psychische problematiek die van dien aard en/of ernst is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. In het psychologisch rapport wordt gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij en een opsomming gegeven van verschillende psychische symptomen. Evenwel bevat het rapport onvoldoende concrete informatie over de mate en de manier waarop de erin vermelde symptomen op verzoekende partij van toepassing zijn en de mate waarop deze symptomen haar zelfstandig functioneren al dan niet zouden beïnvloeden. Evenmin kan uit het rapport worden afgeleid in welke mate de gedane vaststellingen gesteund zijn op de loutere verklaringen van verzoekende partij dan wel op diepgaand onderzoek. Verder wordt in het rapport nog vermeld dat een verdere opvolging aanbevolen is, doch zonder enige verdere concrete of gedetailleerde informatie over de aard, frequentie of eventuele complexiteit van deze opvolging. Hoewel verder op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Evenmin blijkt dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.
Daarnaast wordt in het verzoekschrift nog aangehaald dat verzoekende partij lijdt aan leukemie. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij tot op heden geen enkel recent medisch document neerlegt waaruit de actuele status van haar leukemie kan worden afgeleid. Tijdens haar persoonlijk onderhoud gaf verzoekende partij aan dat de laatste keer dat zij enige behandeling voor haar leukemie kreeg in de Westbank in 2023 was en dat zij in België geen behandeling voor haar leukemie volgt noch stappen heeft ondernomen omtrent haar leukemie (notities CGVS, p. 8-9). Verzoekende partij biedt dan ook geen zicht op de huidige medische stand van zaken rond haar leukemie, noch op de vraag of zij heden ten dage nog steeds als leukemiepatiënt beschouwd kan worden. Derhalve toont zij niet aan dat zij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.
Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Zij regelde en ondernam zelf haar definitieve vertrek uit Gaza (notities CGVS, p. 4; verklaring DVZ, vraag 32). In Griekenland vond zij – via haar lokaal netwerk aldaar – na enige tijd (zwart)werk waarmee zij kon voorzien in haar levensonderhoud en een woonst kon huren (notities CGVS, p. 10-11). Verder dient herhaald te worden dat zij ook in staat was een Griekse verblijfsvergunning en een Grieks reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen (*ibid.*). Dit toont aan dat verzoekende partij – mits enige inspanning – in staat is om officiële procedures te doorlopen, waardoor ervan kan worden uitgegaan dat zij ook andere procedures bij de Griekse overheid of andere (hulp)organisaties kan doorlopen om ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen. Ten slotte was zij ook in staat zelf haar verdere reis naar België te regelen, te financieren en te ondernemen. Meer bepaald reisde zij eerst per vliegtuig van Griekenland naar Italië en vervolgens naar Frankrijk, waar zij de bus naar België nam (notities CGVS, p. 12; verklaring DVZ, vraag 33). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.4.9. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.10. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racistisch geweld en discriminatie in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.11. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terugdrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

2.4.12. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijnse identiteitsdocumenten (doc. 1), de documenten betreffende haar familie (doc. 4) en foto's en video's van haar leven in Gaza (docs. 6-7), hebben louter betrekking op haar nationaliteit, herkomst, identiteit, familiebanden en medische behandeling in Gaza, *i.e.* elementen die *an sich* niet ter discussie staan, alsook op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. Haar Griekse documenten (doc. 2) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg en dat deze documenten nog steeds geldig zijn, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. De medische documenten (doc. 3) kunnen hoogstens bevestigen dat zij ooit aan leukemie heeft geleden, hetgeen *an sich* niet betwist wordt.

De foto's van haar verwondingen die zij in Griekenland opliep (doc. 5) betreffen ten slotte haar situatie in Griekenland, hetgeen hierboven reeds omstandig werd besproken. Deze foto's werpen geen ander licht op de *supra* gedane vaststellingen.

2.4.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 3, punt 5) *juncto* 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en in artikel 3, punt 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301).
De verwijzing door verzoekende partij naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden

aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.17. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT